

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1443/2015
31.08.2016. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Месрур Шмрковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Ико Јашаревић, адвокат из ..., ради деобе брачне тековине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 990/14 од 20.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 31.08.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 990/14 од 20.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару, П 32/12 од 17.01.2014. године, делимично је усвојен тужбени захтев и ставом првим изреке утврђено да је тужиља власник са уделом од 12% по основу стицања у браку са туженим на заједничкој имовини која се састоји од непокретности описане у ЛН бр ... КО ..., означене као кп.бр ..., површине 01,17 ха по култури земљиште под зградом – објектом и кп.бр ..., површина 0.01,43 ха, по култури земљиште уз зграду – објекат укупне површине 0.02,60 ха и породичне стамбене зграде – куће, која се састоји од приземља, спрата и поткровља, површине 117 м2, изграђене на кп.бр ... КО ... и једнособног стана у ул., у ..., и обавезан је тужени да тужиљи призна утврђено право и да трпи промену уписа у Служби за катастар непокретности ... Истом пресудом у ставу другом изреке, утврђено је да је тужиља власник стана са уделом од 12% по основу стицања у браку са туженим на заједничкој имовини која се састоји од путничког возила марке „ ...“ тип. ..., рег. ознаке ... и златног накита и то: три златне нарукнице појединачне тежине од 21 грама, два већа златна прстена, појединачне тежине од 13 и 15 грама, три мања златна прстена појединачне тежине 3 грама и 2 златна ланца појединачне тежине од 16 и 18 грама

и обавезан је тужени да тужиљи призна утврђено право. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев за утврђење да је тужиља власник по основу стицања у браку на непокретној и покретној имовини из става 1. и 2. изреке преко досуђеног удела од 12% до траженог удела од 33,33% (1/3). Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова поступка исплати износ од 341.164,80 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 990/14 од 20.03.2015. године, наведена пресуда је потврђена у ставу другом изреке, а преиначена у ставу трећем и четвртм изреке, утврђењем својине тужиљи по основу стицања у браку са туженим на наведеним непокретним и покретним стварима са уделом од још 21,33%. Тужени је обавезан да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати укупан износ од 628.814,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавио ревизију тужени због битних повреда одредаба парничног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11...55/14), који се у овој парници примењује на основу члана 506. став 2. истог закона и налази да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Неосновано се ревизијом указује на битну повреду поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку учињену пред другостепеним судом, истицањем да у поступку по жалби није санкционисано поступање првостепеног суда по неуредној тужби и да је изостала примена одредби члана 101. и 293. Закона о парничном поступку. Побијаном одлуком другостепени суд је детаљно и правилно образложио са којих разлога су неосновани жалбени наводи о учињеној битној повреди првостепеног суда, које као правилне прихвата и овај суд. Нису основани ни наводи ревизије којима се указује на битну повреду поступка из члана 374. став 1. у вези члана 386. став 3. Закона о парничном поступку, јер је побијаном одлуком другостепени суд правилно испитао пресуду Вишег суда у границама разлога наведених у жалби, пазећи по службеној дужности на битне повреде одредаба парничног поступка као и на правилну примену материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су засновале ванбрачну заједницу ... године а затим су брак заључиле ... године. Фактичка заједница живота прекинута је крајем 2009. године а брак је разведен ... године. Малолетни син странака рођен ... године је поверен оцу а ћерка рођена ... године мајци на старање. У току трајања брачне заједнице странке су живеле у једном селу код ..., а затим су купиле кућу од ВВ током ... године коју су касније продале и купиле кућу од ГГ, о чему је закључен уговор о купопродаји. Ову кућу су порушиле и саградиле нову а куповина објекта и изградња нове куће је извршена са

средствима која су остварена у току трајања брачне заједнице. Тужени се бавио пружањем услуга на верској основи трећим лицима, ... остварујући месечне приходе у износима од 8.000 до 10.000 ДМ, односно 4.000 – 5.000 евра. Тужила је помагала туженом, вршила је пријем гостију, спремала храну, обезбеђивала преноћиште, обављала послове домаћице, старала се о деци и одржавала хигијену, како породичне стамбене зграде тако и просторија у којима је тужени пружао услуге трећим лицима. За време трајања брака странке су живеле у заједници са децом, а током брака купљен је златан накит и возило ближе означено у изреци првостепене одлуке.

Првостепеном одлуком делимично је усвојен тужбени захтев одређивањем сувласничког удела тужиле у стицању заједничке имовине са 12% прихватањем налаза и мишљења вештака, којим је опредељен износ могуће зараде тужиле према раду домаћице – као неквалификованог радника.

Побијаном пресудом правилно је примењено материјално право и то одредбе члана 171. и 180. став 2. Породичног закона одређивањем удела тужиле у заједнички стеченој имовини током брака са туженом у траженом износу од укупно 1/3 идеалних делова.

Имовина коју су супружници стекли у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину. Претпоставља се да су удели супружника о заједничкој имовини једнаки. Већи удео једног супружника у стицању заједничке имовине зависи од његових остварених прихода, вођења послова у домаћинству, старања о деци, старања о имовини, те других околности од значаја за одржавање или увећање вредности заједничке имовине. Имајући у виду да странке своје имовинске односе нису уредиле брачним уговором, да су у стицању спорних непокретних и покретних ствари за време трајања брачне заједнице, странке подједнако допринеле и да тужени није доказао да је његов удео у заједничкој имовини већи у односу на другог супружника, правилно је другостепени суд поступајући у оквиру постављеног тужбеног захтева утврдио право тужиле на једној трећини идеалног дела, јер у поступку није оборена законска претпоставка о једнаким уделитема супружника, па се ревизијом неосновано указује на погрешну примену материјалног права. Неосновано је указивање у ревизији на остварена висока примања туженог током брака и садржину спроведеног вештачења. Приходи из зараде су само један од критеријума код утврђивања удела у заједнички стеченој имовини током брака. У овом случају правилно је вреднован допринос тужиле у стицању заједничке имовине изражен у старању о домаћинству и деци и обезбеђењу услова туженом за стицање зараде, јер рад тужиле није био ограничен само на породичне послове већ и услуге везане за потребе лица која су долазила код туженог по верским питањима и од којих је тужени стицао зараду. Рад тужиле се не може уподобити и изједначити са радом неквалификованог радника јер је био свеобухватнији, услед чега методологија спроведеног вештачења није прихватљива као подлога за пресуђење у овој парници.

Са изнетих разлога, одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић